

26

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 stycznia 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 28 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących niektóre przemysły i usługi bądź trudniących się handlem.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 432) oraz art. 3, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1956 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących niektóre przemysły i usługi bądź trudniących się handlem (Dz. U. z 1957 r. Nr 2, poz. 8) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) handlu artykułami spożywczo-rolnymi”;
- 2) w § 1 pkt 6 skreśla się zdanie:
„zakładów gastronomicznych bez prawa sprzedaży alkoholu”;
- 3) w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. c) skreśla się wyrazy „oraz zakładów gastronomicznych”;
- 4) § 2 ust. 1 pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) handlu artykułami spożywczo-rolnymi — kwoty 360.000 zł”;
- 5) § 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Podatnicy opłacający ryczałt wolni są od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i o zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na

podatki obrotowy i dochodowy. Podatnicy ci obowiązani są jednak wydawać — zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym — kolejno numerowane rachunki stwierdzające sprzedaż wyrobów lub wykonanie świadczenia usług oraz przechowywać w kolejności numerów kopie tych rachunków. Podatnicy wykonujący świadczenia w zakresie handlu są ponadto obowiązani posiadać oraz przechowywać rachunki i dowody wewnętrzne na zakupiony towar, kolejno ponumerowane i wpisane do ewidencji w kolejności numerów. Ewidencja rachunków i dowodów wewnętrznych na zakupiony towar powinna zawierać: numer kolejny, nazwę firmy (imię i nazwisko) sprzedającego (dostawcy) i jego dokładny adres, oznaczenie rodzaju towaru, datę i numer rachunku bądź dowodu wewnętrznego dostawcy oraz ogólną sumę należności.”;

- 6) § 13 ust. 1 pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) stwierdzenia przez organ finansowy istotnej niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych we wniosku (§ 6) lub zawiadomieniu (§ 12) bądź stwierdzenia, że podatnik nie przestrzega przepisów w zakresie wydawania, posiadania, ewidencjonowania i przechowywania rachunków (§ 5).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota